

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/51/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112226667
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112226667.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Stanislavy Mikláňkovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: Y. F., nar. XX.XX.XXXX, C. F., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom ako matka, zastúpení Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny M., deti rodičov Y. F., bytom L. 8, M. a C. F., bytom F. XXX, o návrhu matky na zákaz styku otca s maloletými deťmi a o návrhu otca na úpravu styku s deťmi, o odvolaní matky detí proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 05. mája 2015, č. k. 31P/311/2012-17, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutých častiach **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd konanie v časti o návrhu otca na úpravu styku s maloletým Y. F. zastavil podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. v dôsledku späťvzatia návrhu. Návrh matky detí na zákaz styku otca s oboma maloletými deťmi zamietol. Upravil styk otca s maloletým C., a to tak, že má právo stretávať sa s dieťaťom každú párnú sobotu v čase od 09.00 hod. do 18.00 hod.. Matke súčasne uložil dieťa na stretnutie s otcom riadne a včas pripraviť a odovzdať ho v stanovenom čase v mieste bydliska maloletého, kde dieťa v stanovenom čase otec vráti matke. Rozsudok odôvodnil skutkovými zistením, podľa ktorého rodičia maloletých detí, ktorí sú manželia, nežijú spolu, preto rozsudkom tamojšieho súdu zo dňa 10.12.2013 č. k. 31P/283/2012-87 v spojení s rozsudkom tunajšieho krajského súdu zo dňa 19.07.2014, č. k. 5CoP/3/2014-107 bol upravený výkon rodičovských práv a povinností tak, že deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec detí sa zaviazal prispievať na ich výživu - na maloletého Y. 70 eur mesačne od 01.09.2012 do 31.08.2013 a ďalej 90 eur mesačne a na maloletého C. od 01.09.2012 sumou 70 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky detí. Dlh na zročnom výživnom, na za maloletého Y. vo výške 510 eur a za maloletého C. vo výške 600 eur sa otec detí zaviazal zaplatiť v splátkach po 20 eur mesačne spolu s bežným výživným. medzi rodičmi sa nedosiahla dohoda o úprave styku otca s deťmi, preto otec detí podal návrh na súd. Úprava styku otca s deťmi bola upravená najskôr predbežným opatrením tamojšieho súdu zo dňa 22.10.2012, č. k. 31P/311/2012-13 v spojení s uznesením tunajšieho krajského súdu sp. zn. 9CoP/102/2012 (správne 6CoP/102/2012). Na základe výsledkov dokazovania potom okresný súd rozhodol o návrhu rodičov detí - matky na zákaz styku, otca na úpravu styku, definitívnym rozsudkom s vyššie uvedenou úpravou v zmysle ustanovení § 36 ods. 1 prvej a druhej vety a § 25 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine.

Proti tomuto rozsudku matka detí podala včas odvolanie. Navrhla zmeniť rozsudok okresného súdu a návrh otca na úpravu styku s maloletým C. zamietnuť a vyhovieť jej návrhu na zákaz styku otca s týmto dieťaťom. Deklarovala uplatnenie odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., ktoré spočívajú v nesprávnom skutkovom a nesprávnom právnom závere okresného súdu. Vytýkala okresnému súdu, že pri svojom rozhodnutí nevzal do úvahy rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 09.04.2015, sp. zn. 2T/134/2013, ktorým bol otec detí uznaný vinným - za zločin týrania blízkej

osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák.. Aj keď rozsudok doposiaľ nie je právoplatný, vyplýva z neho, že otec detí spôsobil psychické utrpenie matke, u ktorej sa stále prejavuje syndróm týranej ženy. Tento dôkaz bolo potrebné vyhodnotiť, nakoľko má nesporne vplyv aj na posúdenie styku maloletého C. s otcom. Maloletý bol totiž svedkom takéhoto správania sa otca k matke dieťaťa. Dieťa má doposiaľ psychické problémy, ktoré sa prejavujú tým, že sa pomočuje. Za jediný postačujúci dôkaz považoval len znalecký posudok, vo veci vykonaný, ktorý bolo potrebné vyhodnotiť jednotlivo, avšak vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi v zmysle § 132 O.s.p.. Vytýkala ďalej okresnému súdu, že pri svojom rozhodnutí neprihliadol aj na to, že upravený styk otca s maloletým v predbežnom opatrení sa nerealizuje pravidelne, pričom otec nevysvetlil, prečo to tak je. Domnieva sa, že zo strany otca nejde o skutočný záujem o maloletého C.. Vzhľadom na psychické problémy maloletého C., ktoré sa prejavujú pomočovaním a tým, že dieťa má z otca strach, potom úprava styku s dieťaťom nebola vykonaná v jeho najlepšom záujme.

Kolízny opatrovník dieťaťa a otec zostali v odvolacom konaní nečinní.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, a preto je potrebné ho potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. O odvolaní matky dieťaťa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať.

V preskúmvanej veci vychádza rozsudok z úplného skutkového zistenia z jeho správneho skutkového a právneho posúdenia. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá kritériám v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p., je správne a presvedčivé, preto sa odvolací súd s odôvodnením rozsudku okresného súdu v celom rozsahu stotožnil. Súčasne k odvolaniu matky dieťaťa považuje za potrebné uviesť nasledovné:

Ustanovenie § 205 ods. 2 O.s.p. upravuje taxatívne dôvody, ktorými možno odôvodniť odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak okresný súd pri hodnotení dôkazov nepostupuje podľa § 132 O.s.p., čoho dôsledkom je nesprávny skutkový záver.

Podľa § 132 O.s.p., dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Hodnotením dôkazov nazývame činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten - ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa totiž zásada voľného hodnotenia dôkazov, čoho dôsledkom je, že skutkový záver sudcu, vychádzajúci z vykonaného dokazovania je vecou vnútorného postoja (presvedčenia) a myslenia konajúceho sudcu.

Matka dieťaťa vytýka okresnému súdu, že nevzal do úvahy pri hodnotení dôkazov, podľa jej názoru pre rozhodnutie významné dôkazy, a to trestné konanie proti otcovi dieťaťa vo veci tamojšieho súdu sp. zn. 2T/134/2013, v ktorom bol rozsudkom zo dňa 09.04.2015 uznaný vinným za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák.. Aj keď rozsudok nie je ešte právoplatný, vyplýva z neho, že otec spôsobil psychické utrpenie matke, na ktorej sa stále prejavuje syndróm týranej ženy. Maloletý C. bol svedkom takéhoto správania sa otca k matke dieťaťa, čoho dôsledkom sú jeho psychické problémy, ktoré sa prejavujú pomočovaním sa. Dieťa má tiež zo svojho otca strach. Ďalej vytýkala, že súd nevzal do úvahy okolnosť, že styk otca s dieťaťom nerealizuje pravidelne, čo nasvedčuje tomu, že otec nemá skutočný záujem o dieťa.

Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil, že matkou uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je uplatnený opodstatnene.

Okresný súd správne vzal do úvahy pri posudzovaní návrhov oboch rodičov závery znaleckého dokazovania - znaleckého posudku Mgr. S. W. zo dňa 20.09.2014 č. 28/2014, ktorý ústne doplnil na pojednávaní pred okresným súdom dňa 05.05.2015. Podľa záverov znaleckého posudku, neboli zistené také okolnosti, že otec je pre dieťa nebezpečný a je potrebné styk zakázať (§ 25 ods. 3 Zákona o rodine).

Správanie otca dieťaťa k matke bolo predmetom vyššie označeného trestného konania proti otcovi dieťaťa, ktoré nebolo doposiaľ právoplatne skončené, preto uvedeným rozsudkom v zmysle § 135 ods. 1 O.s.p. súd nemôže byť viazaný. Navyše poškodenou mala byť matka dieťaťa. Z výsledkov dokazovania nevyplýva matkou tvrdená skutočnosť, že dôsledkom negatívneho správania otca k nej, čoho svedkom bol aj maloletý C., je to, že dieťa má psychické problémy, otca sa bojí a pomačuje sa. Uvedené symptómy boli zistené u maloletého Y., s ktorým však nie je styk upravený, resp. otec vzal návrh späť. Pokiaľ ide o skutkové tvrdenie matky, že otec nebol za deťmi dlhší čas. Uvedenú okolnosť vysvetlil na pojednávaní dňa 05.05.2015, že totiž na odporúčanie MUDr. V. za nimi nechodil, lebo ich nechcel traumatizovať. Pre úplnosť treba uviesť, že narušený vzťah bol zistený medzi otcom a maloletým Y., ktorý ovplyvňujú viaceré faktory, jednak kontakt s jeho biologickým otcom, jednak vzhľadom na svoj vek, intenzívnejšie už vníma postoje matky. V dôsledku uvedených skutočností, okresný súd postupoval pri zisťovaní skutkového stavu v súlade so zákonnou úpravou v § 132 O.s.p., preto je jeho skutkový záver správny a odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je uplatnený neopodstatnene.

Nesprávne právne posúdenie veci podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď prvostupňový súd aplikuje na svoje skutkové zistenia nesprávny právny predpis, alebo vtedy, ak síce aplikuje správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretuje.

Ani tento odvolací dôvod neuplatnila matka detí opodstatnene.

Na správny skutkový záver aplikoval okresný súd správnu právnu úpravu a túto aj správne interpretoval.

Úprava styku rodičov s maloletým dieťaťom je špecifickou zložkou rodičovských práv a povinností. Rodič, ktorému nebolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, uplatňuje pri styku s ním úlohu pri výchove dieťaťa, danú mu Zákomom o rodine.

Ak rodičia dieťaťa nežijú spolu, ako je to v danom prípade, v inom konaní bol upravený výkon rodičovských práv a povinností. Nedosiahla sa však medzi nimi dohoda o styku s maloletým dieťaťom, správne okresný súd v zmysle ustanovení § 36 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 Zákona o rodine tento styk upravil a súčasne, na základe výsledkov dokazovania, rozhodol negatívne o návrhu matky podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine na zákaz styku otca s dieťaťom (rozumej s maloletým C.). Pokiaľ ide o maloletého Y., v tejto časti otec dieťaťa vzal návrh na úpravu styku späť, teda sa nedomáhal styku s týmto dieťaťom, preto nie je ani daný dôvod na zákaz styku, ktorý sa vôbec nerealizuje.

Z uvedených dôvodov je odvolanie matky v celom rozsahu neopodstatnené, preto bolo potrebné rozsudok okresného súdu v napadnutých častiach potvrdiť (okrem výroku o zastavení konania v časti o úprave styku otca s maloletým Y., proti ktorému odvolanie nesmerovalo, a preto nadobudlo právoplatnosť).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.